

EL LLENGUATGE

L'escriptura

Si el producte, o l'obra, del qui pinta és la pintura, i del qui esculpeix és l'escultura, el producte o l'obra del qui escriu pot ésser, evidentment, l'escriptura. Tradicionalment, però, hom no solia recórrer a aquest mot sinó a d'altres termes més específics, com *prosa*, *poesia*, *novel·la*, *assaig*, o a d'altres expressions, segons els casos. Així, al costat de la *pintura de Nonell* i de l'*escultura de Gargallo* no s'havia dit mai, fins ara, l'*escriptura de Maragall* sinó l'*obra de Maragall* o bé, d'acord amb el que se'n volia dir, *la poesia*, *la prosa*, *l'estil*, *el llenguatge*, etc.

Però una novetat en el llenguatge dels crítics literaris és l'ús de la paraula *escriptura*, amb un significat que, curiosament, la Gran Enciclopèdia Catalana només recull — convenientment determinat per l'adjectiu corresponent, això sí — relatiu a la composició musical: «Estil o manera de compondre». Avui, els qui s'ocupen de qüestions literàries parlen de l'escriptura de Pedroló, d'Espriu, de Pla, etc., sobre la qual, naturalment, emeten els judicis que creuen convenients, talment com els qui tracten de qüestions d'art parlen de la pintura de Miró o de l'escultura de Maillol. I, naturalment, com que la crítica literària i l'assaig sobre la literatura no són pas, ni de bon tros, cap cosa nova, la introducció d'aquest mot, *escriptura*, en la terminologia pròpia d'aquesta matèria, i el seu ús profús, inviten tot seguit a pensar quin terme, o quins termes, ha desplaçat. En primer lloc, deu haver desplaçat segurament el verb corresponent, *escriure*. I, així, on abans, parlant d'un escriptor, es deia que *escrivia* d'una manera molt entenedora ara es deu dir que té una *escriptura* molt entenedora. I, possiblement,

també ha desplaçat d'altres substantius, com *estil* i *llenguatge*, qui sap si englobant o sintetitzant en un sol mot els conceptes expressats per aquests dos noms. Cal convenir que la novetat no deu deixar de presentar els seus avantatges. Potser no sempre val la pena de canviar una frase verbal — *escriu clarament* — per una de nominal — *una escriptura clara* —, però és evident que aquesta darrera és una possibilitat més.

També és un avantatge clar l'ús d'un mot de sentit ple, de significat complex. Però, com en tots els casos, l'avantatge deixa d'ésser-ho si la introducció d'una novetat de llenguatge comporta l'eliminació sistemàtica de totes aquelles formes que substitueix.